

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.342/2018/27.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2019. január 8. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlott neve és társa** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2018. április 16. napján kihirdetett **1.B.58/2018/12.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést **börtönben** rendeli végrehajtani.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzás összegét 1.058.500.- (egymillió-ötvennyolcezer-ötszáz), II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzás összegét 1.051.000.- (egymillió-ötvenegyezer) forintban **állapítja meg.**

Az ítéltábla a Bajai Rendőrkapitányság által 1627/2013. bü. szám alatt lefoglalt és az ORFK részére átadott 0,48 gramm nettó tömegű zöld színű növényi törmeléket és 0,25 gramm nettó tömegű zöld színű növényi törmeléket (szakértői vélemény száma: 29200-801/S-350/2013),

továbbá a Bajai Rendőrkapitányság által 920/2014. bü. szám alatt lefoglalt és az ORFK részére átadott 7,53 gramm nettó össztömegű fehér port és alufóliát, valamint 0,85 gramm nettó tömegű zöld növényi törmeléket (szakértői vélemény száma: 29200-801-10026/2014) is **elkoboza.**

Az eljárás során felmerült bűnügyi költségéből II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott helyesen 191.507.- (egyszázkilencvenegyezer-ötszázhet) forintot köteles megfizetni az állam részére, míg 599.292.- (ötszázkilencvenkilencezer-kettőszázkilencvenkettő) forintot az állam visel.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a 0,41 gramm nettó tömegű zöld színű növényi ágvégződésről rendelkező szakértői vélemény száma helyesen 29200-801/S-131/2013. 3. pont, továbbá a 0,81 gramm nettó tömegű zöld színű növényi törmelékről rendelkező szakértői vélemény száma helyesen 29200-801/S-150/2013. 2.2. pont, valamint a fehér borítékba csomagolt, növényi anyagmaradvánnyal szennyezett digitális mérlegről rendelkező szakértői vélemény száma helyesen 29200-801/S-150/2013. 2.1. pont,

továbbá I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye a[Bv. intézet neve]
illetőleg az elsőfokú ítélet száma helyesen 1.B.58/2018/12.

A szabadságvesztésbe I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak által 2018. április 17. napjától 2019. január 8. napjáig előzetes fogvatartásban töltött további időt beszámítja.

A megismételt másodfokú eljárás során felmerült 25.000.- (huszonötezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Kecskeméti Törvényszék ítéletével a 2013. november 7. napjától 2014. február 5. napjáig előzetes fogvatartásban volt, majd 2014. szeptember 12. napjától ismételt előzetes fogvatartásban lévő I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § /1/ bekezdés 4. fordulat, /3/ bekezdés), mint társtettest, kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 177. § (1) bekezdés a./ pont 2. fordulat, c/cb./ pont 1. fordulat), mint társtettest, új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében (Btk. 184. § /1/ bekezdés 4. fordulat, /2/ bekezdés a./ pont), mint társtettest, valamint új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében (Btk. 184/A. § /1/ bekezdés a./ pont 2. fordulat, /2/ bekezdés a./ pont), mint társtettest, ezért - halmazati büntetésül - 14 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg, továbbá rendelkezett arról, hogy az I. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztésből a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. Az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította az általa előzetes fogvatartásban töltött időt, illetőleg vele szemben 1.195.000.- forint összegben vagyoneklobzást rendelt el.

Az elsőfokú bíróság a 2014. szeptember 12. napjától előzetes fogvatartásban lévő II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § /1/ bekezdés 4. fordulat, /3/ bekezdés), mint társtettest, kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 177. § (1) bekezdés a./ pont 2. fordulat, /4/ bekezdés), mint társtettest, új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében (Btk. 184. § /1/ bekezdés 4. fordulat, /2/ bekezdés a./ pont), mint társtettest, továbbá új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében (Btk. 184/A. § /1/ bekezdés a./ pont 2. fordulat, /2/ bekezdés a./ pont), mint társtettest, ezért - halmazati büntetésül - 10 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg, egyúttal rendelkezett arról, hogy a II. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztésből a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. A II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába beszámította az általa előzetes fogvatartásban töltött időt, illetőleg vele szemben 914.500.- forint összegben vagyoneklobzást rendelt el. Az elsőfokú bíróság ezen túlmenően - majdnem teljes körűen - rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költségről. A Kecskeméti Törvényszék Bl.225/2016. számú letéti számlájára bevételezett 1.063.765.- forint összegből fennmaradt, I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottnak kiadandó 1.054.765.- forint pénzüsszeg lefoglalását megszüntette, és a vele szemben megállapított vagyoneklobzás és bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen ellenérdekű fellebbezések benyújtására került sor. Az ügyész fellebbezését I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak terhére,

súlyosítás, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása érdekében terjesztette elő. Az ítélettel szemben fellebbezést jelentett be I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott és védője is, egyezően a büntetés enyhítéséért, továbbá az I. rendű vádlott vallomásától eltérően megállapított tényállás kapcsán részbeni felmentésért és eltérő minősítésért, míg II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott és védője egyezően felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítése végett.

A vádlottak védője fellebbezésének írásbeli indokolásában az alapeljárás során előterjesztetteket tartotta fenn továbbra is. Kifejtette, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott nem bírt tudomással I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott - elismert - cselekményeiről, illetőleg 2014. május 9. napjától 2014. június 27. napjáig a lába gipszben volt, ezért azokban részt venni sem tudott. Álláspontja szerint a tanúk vallomása sem támasztotta alá azt, hogy a II. rendű vádlott az I. rendű vádlott által elkövetett cselekményekről tudomással bírt volna. Hivatkozott arra is, hogy a lefoglalt csomagolóanyagokon, mérlegen a II. rendű vádlott ujjlenyomatai nem voltak megtalálhatóak, illetőleg holmijai közül sem került elő kábítószer vagy új pszichoaktív anyag. Előadta, hogy nem igazolható a [futárszolgálat neve] futárszolgálat által kézbesített csomag kereskedelmi céllal való átvétele, illetőleg nem igazolható a vádlottak vonatkozásában a szándékegység és a bűnszövetség sem.

Mindezekon túlmenően ugyanakkor hivatkozott arra is, hogy a megismételt eljárás során a törvényszék nem tett eleget a Szegedi Ítéltábla Bf.III.257/2018/28. számú hatályon kívül helyező végzésében foglaltaknak, ugyanis álláspontja szerint az Alkotmánybíróság 21/2016. (XI.30.) számú határozatában leírt alkotmányos követelmény nem teljesült. Akként foglalt állást, hogy ezen jogsérelem kizárólag abban az esetben lett volna orvosolható, ha az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást teljes egészében, ismételten lefolytatja, enélkül ugyanis sérelmet szenved a vádlottak védekezéshez való joga. Mindezekre figyelemmel elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és új eljárás lefolytatására kötelezését indítványozta. Másodlagosan indítványt tett az elsőfokú ítélet megváltoztatására akként, hogy az ítéltábla kereskedéssel elkövetett bűncselekmények vádja alól mindkét vádlottat mentse fel, és az I. rendű vádlott bűnösségét kizárólag az általa elismert bűncselekmények tekintetében állapítsa meg, valamint a bűnszövetségre történő utalásokat mellőzze. Ezzel összefüggésben indítványt tett arra is, hogy az ítéltábla a kiszabott szabadságvesztés büntetést az I. rendű vádlott tekintetében enyhítse. Harmadlagos indítványként, amennyiben az ítéltábla a vádlottak bűnösségét továbbra is megállapíthatónak látná, indítványozta, hogy velük szemben a másodfokú bíróság a büntetést börtön fokozatban rendelje végrehajtani.

Indítványt tett a védő arra nézve is, hogy a másodfokú bíróság tegye a bizonyítás anyagává azon ambuláns kezelőlapokat, melyeket a II. rendű vádlott az alapeljárás másodfokú szakában terjesztett elő, és amelyek igazolhatnák azt, hogy ő nem vett részt a bűncselekmények elkövetésében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.436/2015/30-II. számú átiratában a tényállás több ponton történő kiegészítése és helyesbítése, a jogszabályi hivatkozások kiegészítése, valamint a bűnösségi körülmények kiegészítése, illetőleg az elsőfokú bíróság ítélete számának történő helyesbítésére tett észrevétele mellett indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, az I. és II. rendű vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet mindkét vádlott vonatkozásában hagyja helyben.

Kizárólag II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatának enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezés alapos, egyebekben a főügyészi átiratban foglaltak túlnyomó részt helytállóak.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően, 2018. július 1. napján hatályba lépett a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.), amelynek 868. § (1) bekezdése szerint e törvény rendelkezéseit - a 868 - 876. §-ban meghatározott eltérésekkel - a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell, a másodfokú bíróság ezen törvény rendelkezéseinek megfelelően járt el.

A Be. 590. § (1) bekezdésére figyelemmel a másodfokú bíróság a fellebbezésekkel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált, melynek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható eljárási szabályt nem sértett.

Nem osztotta az ítéletábra azon védői álláspontot, miszerint az elsőfokú bíróság nem tartotta be a Szegedi Ítéletábra 2018. január 4. napján kelt Bf.III.257/2017/28. számú hatályon kívül helyező végzésében foglaltakat. A hivatkozott határozatban az ítéletábra - miután abszolút eljárási szabálysértést észlelt, és ezért az alapügyben született ítéletet érdemben nem is vizsgálhatta - kizárólag azon követelményt írta elő a megismételt eljárás tekintetében, hogy azt a bíróság olyan tanácsának kell lefolytatnia, amelyre a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (rég. Be.) 21. § (3) bekezdés a) pontja szerinti tilalom - azt az alkotmányos követelmény szerint is értelmezve - nem vonatkozik. A Kecskeméti Törvényszék ezen előírást maradéktalanul teljesítette, ugyanis a megismételt elsőfokú eljárás során eljáró tanács elnöke, [bíró neve] bíró az ügyben sem nyomozási bíróként, sem a nyomozási bíró határozatát felülbíráló bíróként nem járt el. A megismételt elsőfokú eljárás idején hatályos rég. Be. 404. § (4) bekezdése pedig lehetővé tette azt, hogy az elsőfokú bíróság mellőzze a korábban már kihallgatott tanúk ismételt kihallgatását, ugyanis a korábbi elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nem megalapozatlanság miatt került sor. Mindezekre figyelemmel a törvényszék az erre irányuló bizonyítási indítványt indokoltan utasította el.

Az ítéletábra a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

Az ítélet 6. oldalának alulról 2. bekezdésében hivatkozott egyesített ügyekben az I. rendű vádlottat többek között 2013. március 22., 2013. április 7., 2013. november 8. és 2014. február 12. napján hallgatták ki gyanúsítottként. Ezen kiegészítés azért vált szükségessé, mert ekként lesz tényállásbeli alapja azon nyomatékos súlyosító körülménynek, hogy az I. rendű vádlott terhére rótt cselekményeket részben ilyen jellegű bűncselekmények miatt ellene indult büntetőeljárások hatálya alatt követte el.

Tekintettel arra, hogy a BSZKI által közzétett adatok alapján a növényi anyagok totál-THC tartalma 2012-2013. évben minimálisan 0,1%, 2014. évben 0,2% volt, míg az amfetamin minimális hatóanyag tartalma a BSZKI által közzétett adatok alapján 2014. évben 1% volt, az egyes tényállási pontok tekintetében a kábítószer hatóanyag tartalma az alábbiak szerint állapítható meg:

Az ítélet tényállás I./ pontjában a 0,85 gramm nettó tömegű növényi anyag totál-THC tartalma 0,00085 gramm volt, amely a csekély mennyiség felső határának 0,014%-a.

A tényállás II/1. pontjában 1,79 gramm nettó tömegű növényi anyag totál-THC tartalma 0,003 gramm volt. Ennek az a magyarázata, hogy az I. rendű vádlott gépkocsijából 0,38 gramm, míg lakóhelyén 0,41 gramm - összesen 0,79 gramm - nettó tömegű növényi anyag lefoglalásra került, melyekről szakértői vélemény is készült, amely ezen anyagok totál-THC tartalmát 0,002 grammban határozta meg. A le nem foglalt 1 gramm marihuána totál-THC tartalma pedig már a fentebb

kifejtettek szerint 0,001 gramm.

A tényállás II/2. pontjában a 2 gramm marihuána totál-THC tartalma 0,002 gramm volt, amely a csekély mennyiség felső határának 0,033%-a.

A tényállás IV/E. pontjában a 191 gramm marihuána totál-THC tartalma 0,241 gramm, amely a csekély mennyiség felső határának 4,02%-a.

A tényállás IV/F. pontjában az 1 gramm marihuána totál-THC tartalma 0,002 gramm, amely a csekély mennyiség felső határának 0,033%-a, míg a 9 gramm speed por amfetamin tartalma 0,09 gramm, amely a csekély mennyiség felső határának 18%-a.

A I-III./ és IV/E.-IV/F. tényállási pontokban írt delta-9-THC-t tartalmazó növényi anyagok totál-THC tartalma összesen 0,24864 gramm, amely a csekély mennyiség felső határának 4,14%-a, ezen mennyiséget a IV/F. pontban írt speed por amfetamin tartalmával együtt számítva a kábítószeres együttes hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határának 22,14%-a.

Helyesbítette az ítélet tábla a IV/B. tényállási pontban az I. rendű vádlottól herbált vásároló személy nevét akként, hogy az helyesen fk. [név].

A IV. tényállási pont első bekezdését az ítélet tábla akként helyesbítette, hogy az I. rendű vádlott a kábítószer mellett új pszichoaktív anyagok értékesítésével foglalkozott.

Helyesbítette a másodfokú bíróság az ítélet 15. oldalának utolsó bekezdését akként, hogy a megjelölt kábítószeres együttes hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határát haladta meg.

Egyebekben a törvényszék hiánytalan és megalapozott tényállást állapított meg, melyet az ítélet tábla határozatának alapjául elfogadott.

A felmentés érdekében bejelentett fellebbezések lényegében a bizonyítékok mérlegelését támadták. Azt sérelmezték, hogy a törvényszék az I. rendű vádlott részbeni, míg a II. rendű vádlott teljes mértékben tagadó vallomásaival szemben ítéleti tényállását elsősorban a tanúk vallomásaira, a telefonos híváselemzésekkel kapcsolatos rendőri jelentésekre, a helyszíni szemlék adataira, a házkutatásról és lefoglalásról készült jegyzőkönyvekre, valamint az igazságügyi szakértői véleményekre alapította.

Az elsőfokú bíróság a széles körben beszerzett jelentős mennyiségű bizonyítékot kimerítően és körültekintően értékelte. Ítéletének indokolásában részletesen és aprólékosan számot adott arról, hogy miért a vádlottakat terhelő bizonyítékokat fogadta el, mely megállapításait az ítélet tábla maradéktalanul osztotta. Helytálló volt az elsőfokú bíróság azon okfejtése is, miszerint a II. rendű vádlott a fennálló lábtörése ellenére is részt tudott venni a bűncselekmények elkövetésében. Ezen körülményt nem csak tanú 1 vallomása, hanem a kérdéses időszakban a vádlottaktól drogot vásároló tanúk, így fk. tanú 2, tanú 3, tanú 4, tanú 5, valamint a 2. számú tanú is alátámasztották azáltal, hogy nyilatkozatuk szerint a drogot mindig gépkocsiból vásárolták, melyben az I. rendű vádlott mellett számos alkalommal ott ült II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott is. E tekintetben a jogi indokolás körében csupán az ítélet 16. oldalának 5. bekezdése szorult helyesbítésre, ahol nyilvánvaló elírás folytán szerepel a 2010. év, ugyanis a II. rendű vádlott lába 2014. május 9. napjától 2014. június 13. napjáig volt begipszelve. Mindezekre tekintettel tehát osztotta az ítélet tábla a törvényszék azon álláspontját is, hogy mind a II. rendű vádlott begipszelt lábáról nyilatkozó tanúk ismételt kihallgatása, mind az erre vonatkozó orvosi iratok bizonyítás anyagává tétele szükségtelen.

A Be. 167. § (4) bekezdése szerint a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg.

A Be. 591. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megalapozott tényállás esetén tehát a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére, ezért az ezt támadó vádlotti és védői fellebbezések nem vezethettek eredményre.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és cselekményüket is a törvénynek megfelelően minősítette.

A büntetés kiszabása körében az ítélet tábla további súlyosító körülményként értékelte az I. rendű vádlott terhére, hogy a Btk. 177. §-a szerinti cselekménye kétszeresen minősül, illetőleg további súlyosító körülmény a Btk. 176. §-a kapcsán a bünszövetségben történő elkövetés mindkét vádlott vonatkozásában, ugyanis ezen törvényi tényállásnál ezen elkövetési módnak nincs büntetési tételt emelő hatása.

Az így kiegészített bűnösségi körülmények figyelembe vételével nem tévedett a törvényszék, amikor a Btk. 79. §-ában rögzített büntetési célok elérése érdekében mindkét vádlottat végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, valamint közügyektől eltiltásra ítélte. Helytállóan utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a bűncselekmény elkövetése óta bekövetkezett időmúlás, valamint az eljárás elhúzódása miatt a szabadságvesztés tartamának megállapításakor másfél évvel kellett csökkenteni azt a mértéket, ami egyébként kiszabásra került volna. E körben a törvényszék nem hivatkozott a 2/2017. (II.10.) AB határozat 1. pontjára, ezért azt az ítélet tábla pótolta.

Figyelemmel a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességre, valamint a megvalósult bűncselekmények tárgyi súlyára, az ítélet tábla úgy ítélte meg, hogy a törvényszék mindkét vádlottal szemben arányos büntetéseket szabott ki, melyeknek sem lényeges enyhítése, sem lényeges súlyosítása nem indokolt. A másodfokú bíróság kizárólag arra látott lehetőséget, hogy a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott vonatkozásában a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot határozzon meg, ezért a Btk. 35. § (2) bekezdésére figyelemmel akként rendelkezett, hogy a II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani. I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott vonatkozásában olyan körülmény nem merült fel, amely lehetővé tenné a szabadságvesztés büntetés eggyel enyhébb fokozatban történő végrehajtását, tekintettel arra, hogy az I. rendű vádlott a bűncselekmények elkövetését még az előzetes letartóztatásból történő szabadulását követően, számos büntetőeljárás hatálya alatt is folytatta.

Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a vádlottakkal szemben vagyonekobzást rendelt el, eljárása a 69/2008. BK vélemény III. pontjában foglaltaknak megfelelt, ugyanakkor hibásan számította ki azt, hogy az egyes bűncselekmények elkövetése révén a vádlottak külön-külön milyen összegekkel gazdagodtak. Az ítélet tábla megállapította, hogy a II/1. tényállási pontban I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott 2.500,- forinttal, a II/2. tényállási pontban 5.000,- forinttal gazdagodott. Ezt követően már csak a IV. tényállással kapcsolatban került megállapításra az, hogy az egyes vevőknek milyen ellenérték fejében került sor a drog eladására. Mivel az ezen tényállási pontokban szereplő bűncselekményeket a vádlottak közösen követték el, azonban azt nem lehetett megállapítani, hogy a befolyt bevételből milyen arányban osztottak, ezért az ítélet tábla - a

törvényszékhez hasonlóan - ezen összegeket kettőjük között egyenlő mértékben osztotta el. Így a vádlottak fejenként a IV/A. tényállási pontban 20.250,- forinthoz, a IV/B. tényállási pontban 7.500,- forinthoz, a IV/C. tényállási pontban 755.000,- forinthoz, a IV/D. tényállási pontban 15.000,- forinthoz, a IV/E tényállási pontban 238.750,- forinthoz, a IV/F. tényállási pontban pedig 14.500,- forinthoz, azaz összességében I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott 1.058.500,- forinthoz, míg II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott 1.051.000,- forinthoz jutott a bűncselekmények elkövetése révén, így az ítélet tábla a vádlottakkal szemben elrendelt vagyonekobzás összegét is e szerint állapította meg.

Helytállóan rendelkezett az elsőfokú bíróság a vagyonekobzás és a bűnügyi költség biztosítására az I. rendű vádlottól lefoglalt 1.054.765,- forint visszatartásáról, melynek azonban elmulasztotta jogszabályi alapját adni, amely a régi Be. 157. § (1) bekezdése, melynek a Be. 323. § (1) bekezdése felel meg. Kiegészítette továbbá a jogszabályi hivatkozásokat az ítélet tábla azzal is, hogy a kannabisz a Btk. 459. § (1) bekezdés 18/a. pontja alapján is kábítószernek minősül, továbbá kábítószer a 66/2012. IVI.2.) Kormányrendelet K1 jegyzék 23. pontja szerint is.

Észlelte az ítélet tábla, hogy a törvényszék nem teljes körűen rendelkezett a lefoglalt kábítószer elkobzásáról, ezért azt a rendelkező részben foglaltak szerint kiegészítette.

Részben tévesen rendelkezett az elsőfokú bíróság az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről, ugyanis a régi Be. 403. § - helyesen - (5) bekezdése szerint a vádlott nem kötelezhető annak a bűnügyi költségnek a viselésére, amely annak folytán merült fel, hogy az eljárást meg kellett ismételni. Nem minősül azonban ilyen költségnek a korábbi másodfokú eljárás során felmerült 25.000,- forint bűnügyi költség (védői díj), hiszen azon költség akkor is felmerült volna, ha az eljárást nem kell megismételni, így azt nem az állam viseli, hanem a régi Be. 338. § (1) bekezdése alapján II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott. Ekként tehát II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott 191.507,- forintot köteles megfizetni az állam részére, míg 599.292,- forintot az állam visel.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla kizárólag a II. rendű vádlott javára, a szabadságvesztés büntetés eggyel enyhébb fokozatban történő végrehajtására irányuló fellebbezést ítélte alaposnak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét - azt hivatalból is felülbírálván - a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta azzal, hogy egyes szakértői vélemények számát a rendelkező részben foglaltak szerint pontosította, megállapította, hogy az elsőfokú ítélet száma helyesen I.B.58/2018/12., továbbá rögzítette, hogy a Be. 10. § (1) bekezdés 15. pontja, 184. § (2) bekezdés f) pontja és 561. § (2) bekezdés b) pontja alapján I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak tényleges tartózkodási helye a [bv. intézet neve].

A szabadságvesztésbe a vádlottak által 2018. április 17. napjától 2019. január 8. napjáig előzetes fogvatartásban töltött további időt a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján beszámította.

A megismételt másodfokú eljárás során felmerült 25.000,- forint bűnügyi költséget a Be. 574. § (3) bekezdése alapján az állam viseli.

Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2019. január 8.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Dániel s. k.
előadó bíró

Dr. Hegedűs István s. k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.342/2018/27. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 1.B.58/2018/12. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2019. január 8.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke